

Sanch Nova

REVISTA CATALANA MONTANYENCA

Recollit en 1936 (G. & J. E.)

SANTORAL.

- Avuy 20 de Janer.—Lo Dolcissim Nom de Jesús, S. Fabià p. y S. Sebastià mrs.
 Dill. 21.—S. Fructuós b. mr. y Sta. Ignés vg. mártira.
 Dim. 22.—S. Vicens espanyol y S. Anastasi mrs.
 Dimec. 23.—S. Ildefonso arq. de Toledo y Sta. Emerenciana vg. y mr.
 Dij. 24.—S. Timoteo b. y S. Tirso mrs.
 Div. 25.—La Converció de S. Pau apostol, S. Proget b. mr., patró de Palautordera, y Sta. Elvira vg. mr.
 Dis. 26.—S. Policarpo b. mr., Sta. Paula vda. y S. Alberich abat.

QUARANTA HORES.—Avuy conclouhen en la iglesia de Ntra. Sra. dels Dolors, demá passan en la del Inmacultat Cor de Maria.—La exposició de S. D. M. comensa á les 5 hores.

Nº 10979.

MERCAT D' OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	18'00	Ptas.
Mastay.	17'00	«
Blat de moro	14'50	«
Fajol.	11'50	«
Mill.	14'50	«
Panis.	14'00	«
Mongetes.	25'00	«
Fabes.	16'00	«
Besses.	18'00	«
Llubins.	11'00	«
Patates (marga).	12'00	«
Ous (dovena).	01'00	»

Núm. 30

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Un any. ... .. 5'00 Pèsetes

Semestre.... .. 2'50

Pago adelantat.

BIBLIOTECA
PÚBLICA

OLOI

La Vacant del bisbat de Barcelona.

Voliem escriure algunes impresions y reflexions sugerides per la lladradissa que tots els gossos de Madrid y alguns de provincies han aixecat ab motiu de la vacant del bisbat de Barcelona, deixada per lo may prou plorat Dr. Morgades, pero tot lo que poguessim dir y més encare y mellor dit ho trobém en el següent article de *La Reinaixensa* el cual ens fem nostre en totes ses parts. Diu aixís:

«No era pas fret lo cadáver del seyyor Bisbe de Barcelona que ja la prempsa de Madrid comensava á parlar de qui 'l succehiria en la mitra, no precisament per les presses naturals que en la part esperitual d' un poble porta la provisió de dignitat tant important, sinó per les presses que portan les coses terrenes.

Un prelat que no se li assembla de res al ilustre Morgades. Aquest sembla ser lo lema dels que parlan de la provisió de mitres com aquell que parla de donar una mangala d' arcalde de barri al vehi més trapassar y

que, un cop deixa arreglats al marit y muller que s' han disputat per morde si cada dia aquesta fa la mateixa pasta, se n' envá á casa d' en Planes ó d' en Masferrer per veure que hi vol que hi tiri á la urna d' eleccions: si un feix de mil ó un feix de dues mil papeletes.

Un prelat que no s' assembla de res al difunt, que no segueixi la màxim del ilustringíssim Vilamitjana, que deya que mentres al poble se li predicava en castellá s' anava condemnant en catalá, perque no entenia res de lo que li deyan desde la trona.

Se veu que hi ha molta pressa en provehir la diócessis de Barcelona. Massa pressa per lo temps que correm, en que tot se deixa per l' endemà. Y massa pressa, sobretot, per part de molts diaris que no 's cuydan de la relligió més que per befarla y per par dels del Govern que, després d' haver aporrinat y deixat aporrinar en vida al difunt, li cantan, are que 'l tenen al clot, les alabanses.

Ves que se 'ls hi endonaria als partits volterians de la Restauració que la Sede de Barcelona vagués tres mesos ni sis? No se 'ls hi endonaria res, perque lo de la Relligió que veuhen

més son les professons de Corpus, y no per lo significat que tenen, sino perque 'ls personatjes seus, convertits en arcaldes y gobernadors y capitans generals, hi portan lo pendó y ab es-queles llampantes impreses sobre papers dels més bons sollicitan un acompanyament numerós, més numerós que 'l que duya l' altre arcalde ó l' altre governador ó l' altre capitá general, tant numerós que 'ls gegants se toquin ab lo piquet que va darrera la Custodia. Que no hi ha per ventura en les diócessis vacants, qui supleixi la dignitat desapareguda? Que no l' ha previst aquest cas la Iglesia? Pero 'ls bisbes sembla que 's tenen de fer al vapor are. Al vapor y que no s' assemblin de res als que hi havia, si 'ls que hi havia no eran del agrado d' en Romero Robledo y dels que sembla que no 'l pujan veure, pero que 'l segueixen igual que 'l remat segueix al rebadá; si 'ls que hi havia seguien los consells del difunt arquebisbe de Tarragona que volia que les máximes del Evangeli 's prediquessin al poble en la seva llengua pera que pogués tréuren tot lo profit, pera que, entendentles, s' apartés del vici y pogués ser espill de virtuts en la vida de familia y en la vida de social.

Van molt depressa y segueixen lo procediment que portá á n' en Weyler á Cuba. Fican uns quants noms dintre d' una gorra y 'ls van remanant y treyant y cantant pera que aixis nos aném acostumant á que 'ns portin lo quells vulguin: un que no s' assembla de res al difunt, un que desfassí la seva obra. Aixis vá anar en Weyler de Capitá general á Cuba y aixis la varem salvar ab los seus talents superiors de militar y politich.

Y aixis ho farian si 'l Govern pogués fer bisbes com qui enmotlla diputats. Pero desgraciadament per ell no es aixís, y la Iglesia dintre Espa-

nya encara gosa de relativa independència, y no es de Madrid precisament d' ahont surten investits de la dignitat episcopal. No han pogut tancar del tot la porta, encare que ja la tenen mitj ajustada y d' una manera insidiosa miran si podran fer caurer 'l baldó y posar la varra travessera.

Se sortiran ab la seva? Veurem; pero si s' hi surten no faran avansar mica ni gens la seva idea. Podran donar algun disgust á n' aquest ó á n' aquell sacerdot que está per lo decretat en lo Sinodo diocesá que convocá 'l bisbe a qui succehi 'l Dr. Morgades: podran evidenciar una vegada més la veritat de lo que deya l' arquebisbe de Tarragona; podran veure més plens los cafés y tabernes y més buydes les iglesies; pero no logran absolutament res de lo que 's proposan aquells diaris escandalosos de Madrid que tiran sempre sense engaltar y tocan á qui tocan, may generalment al que apunten.

Y consti que tot lo que dihem ho dihem per lo que aném llegint en la prempsa, per la intenció que portan los que parlan de la obra del doctor Morgades. No apuntém contra cap bisbe efectiu ó avuy encare senzill capellá que vinga á ocupar la nostra diócessis, perque 'ls recorts del difunt Urquinaona son molt vius á Barcelona, hont no va venir més que predicar l' amor al prohisme, practicantlo com no 's pot practicar mellor y arreplant depressa en aquesta terra que tant ben preparada está per la bona lleuor.

No apuntém contra cap dignitat; tirém de dret contra 'ls que creuen que un bisbe te de fer lo que al Govern y als periodistes los hi plagui contra 'ls que, si no ho fa, li diuen lo que primer los ve á la boca.»

COSES DEL DIA

Els polítics de Madrid inauguren el segle XX ab un estàtua al gran Cánovas. Al propi temps la república de Mexich l'inaugurava elegint per quinta vegada president al general Porfiri Diaz. Com les èpoques presidencials son allí de cinch anys vol dir que ja van vint anys que 'l general Diaz administra 'ls interesos d' aquella república, si fá no fá 'l mateig lapsus de temps que l' nostre polítich dirigí ó influí el govern del Estat Espanyol.

El general Diaz trobá 'l seu país endarrerit, desgovernat y malmanat per efecte de les rivalitats y revoltes, sense apenes nocions d' administració debil y casi sense esma pera defensarse de la seva terrible vebina la república Nort-Americana que já havia comensat á devorarla. Ell reaccioná 'l esperit públich, reorganissá y purificá l' administració, se feu respectar de 'ls Estats Units, revifá 'l comerç y planejá 'ls fonaments d' una industria que avuy s' aixeca jove y potentia amenant imposarse dintre pòchs anys á la competència estrangera y al cap de vint anys ha pogut presentar á les Corts després de cubertes totes les atencions, una existència en caixa de divuit milions de duros, pera que aquestes disposessin que se n' havia de fer. Avuy la república de Mexich es la més floreixenta de totes les d' origen llatí d' America.

En Cánovas trobá Espanya mal governada, es cert, (perque may ha conegut altra cosa) y debilitada per les lluytes intestines, pero relativament poderosa encara y senyora d' un gran imperi colonial. ¿Y que feu en vint anys? matar l' esperit públich y la fe política y fins la relligiosa, desor-

ganisar y corrompre la administració y la representació del país y concitar contra la Metropoli els odís de les Colonies que 'ns quedavan, vuydanthi les clavagueres de la nostra pudridura, fins á lograr que 'ns fugissin de les mans. Quant caygué per la bala del anarquisme que ell mateix havia desencadenat, Espanya era ja una nació escéptica, corumpuda, empobrida, escuarterada y befada y escarnida fins per les cábiles del desert. El sol que abans no s' hi ponía may ara matiex ja no sap per hon sortirhi sense taparse la cara de vergonya.

Ens deya dies enrera un mexicá: si Deu ens consedeix cinch anys més de Diaz, estém salvats y nosaltres podiam haverli contestat; ab cinch anys més de Cánovas ja de Espanya no se 'n cantaria gall ni gallina. Veritat es que á n' aixó aném, perque de Cánovas la política n' está plena.

¡Y li aixequém estàtues! es á dir al país no les hi aixeca; les hi aixecan els cuchs que viuen en la pudridura que ell fermentá. Veritat es que diuen que la tal estàtua es un *bunyol*, y aixó es l' unich consol que 'ns queda; pot ser es una venjansa del escultor empipat d' haverse d' ocupar en obra tan antipática. En tot cas, seria un dels pochos actes de justicia que s' haurían fet envers al gran Bismarck del mitg dia.

X.

UNA CASSERA

A mon benvolgut amich y company de cassera
en Celesti Devesa

Fredes ratxades de glassat ventitjol assotaban crudels la cara, fentla tornar d' un vermell-morat.

L' auba anava á trencar, tant tost

nosaltres pujant costa amunt feyam via cap al cim de la carena del soley de Sant Pons d' Aulines.

Una volta situats ja en els llisos del cim de tot de la montanya, contemplavam un horitzó encantador.

Fins que la vista 's perdia en una confosa faixa plomosa, que lluny, molt lluny estava extesa com un vel, apareixia tota la inmensa vall, enmurallada per dues cordilleres de montanyes, sembrada de grans munts de terra escampats per la plana com monjoes de fajol, que presentant-se petits a nostra vista eran gegantins turóns escampats allí per la potentia má de la naturalesa.

Preludià la sortida del sol una gran resplandor y luego ab magestuosa pausa sorti un foch carminós, que s' anà enlayrant, enlayrant, repartint per tots indrets sos resplandents raits, reflectantse sobre la gebrà que cobria l' hervey ab brills d' esmeralda, que pujava de color en les gotes de rosada, que penjavan de les branques de l' encatifat.

Separats cosa de trenta passos caminavam horisontalment per la montanya, tinguent cada hu prop seu el perdiguer rastrejant ab satisfacció y corrent ara á dalt, ara á baix ó pujant algún marge, enflayrant sempre al peu de les mates de jonsa, de ginebra ó dejús de les grogues falgueres per si son olfat li deya que per allí hi havian tocat perdus.

¿Qué te rastre 'l Tan?..... la Xula sembla que para..... el Nerón segueix una petja..... aquí hi ha un esgarra-pay de conill..... y altres diálechs per aquest istil era la única conversació que teniam, interrompuda bores seguides, hasta que un petit senyal del gos, ó algún altre incident de cassera digne d' esser trasmés als companys, feya posar la llengua en moviment.

La remor de les esquelles del bes-

tiar que per allí pasturava, el ressó dels picarols dels gossos, la fressa del riu que s' arrossegava á baix de tot de la montanya, el soroll monoton de les fulles dels arbres al petonejarse empeses per suau oreig, els gemechs esgarrifosos dels rochs, que tiravam pera aixoroyar la cassa, al rodolar montanya avall, el só metálich de les perdus al alssarse, l' estruendo de les descargues que retruyian en la fondalada, esfereint l' ayre y els crits forts de talaya..... talaya..... pronunciats y repetits ab accent de goig, eran les notes que perturbavan el silenci que regnava en la boscuria.

El sol estava perpendicularment al cim nostre en mitj d' un cel blau transparent, que no tenia ni el més petit nuvol que l' emborronés.

Era mitj dia; haviam cassat al soley y 'ns preparavam pera anar á cassa de becades en l' ubach de Sant Pons.

¡Quin paisatge més poétich aquell!

Els espessos pins de joliu brancaje, que vetllan aquell paradís solitari y cubreixen ab un sostre de verdor la tendra molsa, que encatifa aquell terrer, sembla que s' enorgulleixin de tenir tant bella comanda.

El sol apenes s' atreveix á tocar els cims de les branques més altes d' arantles ab sos raits y sols algún qu' altre més atrevit é indiscret atravessa les branques y escalfa la molsa.

Aquell lloch está impregnat d' un sublim misteri, está dotat d' un mutisme respectuós, convida l' esperit á la meditació y aquest obeint prest, s' en puja més depressa que l' áliga en les céliques regions de l' ideal, en ales d' una fantasia somniadora y en aquell sublim enlayrament se senten els éxtassis arrebatadors d' aquell amor mut ab forsa irresistible en l' aubada de la juvenesa, que s' oculta com relliquia sagrada en lo més fons

del cor obligantnos á desitjar y creu-
rer en la existencia d' un mon més
elevat, ahont gosém eternament d'
aquest efecte de divina emanació que
te á son servey les garlandes dels
astres, els murmuris de les fons del
bosch, el cant dels aucells, el perfúm
de les flors, les llàgrimes de la verge,
els sospirs de l' aymant y tot quant de
pur y noble ha sortit de la divina mà
del Criador.

Sobre verda taula estavam tots for-
mant círcol tinguent en mitj una mu-
nió de comestibles; els gossos afadi-
gats jeyan al nostre costat, les esco-
petes y sarrons penjavan d' algú
plansó y una mata d' argelaga fume-
jant dava forts espatechs al ser consu-
mida per les flames mentres nosaltres
dinavam ab una gana que 'ns feya
trovar excel·lent el menjar.

¡Qué bé 's passen els dias cassant!

En la cassera un resta entrègat en
els amorosos brassos de la esperança,
d' una esperança falaguera, que no
desampara may ni al matí ni al ves-
pre, donchs si en una cassera no 's
porta cassa encara queda la confiança
en la revenja.

.....
.....

La nit ab son negre mantell ho em-
bolcallá tot; solsament brillavan les
estrelles en el firmament y els llums
de les masoveries escampades en el
plá y montanya;..... sols se sentian
els cants feréstechs d' alguna xibeca
quant unes notes llastimeres vibraren
per la encontrada.....

Eran les campanes dels cloquers de
la vall de Vianya que captavan una
oració pera les pobres ànimes.....

LLUIS TORRAS.

SECCIÓ COMARCAL.

BESALÚ.

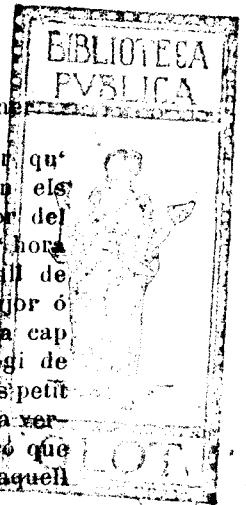
17 de Janer

Estém en vigílias de la festa major qu'
ha de celebrarse en aquesta vila en els
dias 22 y 24 del present mes en honor del
patró sant Vicens. Encara avuy es l' hora
que no puch donar el més petit detall de
ella, per no saberse si serà festa major ó
festa ordinaria, donchs encare no hi ha cap
orquestra llogada, ni se sap que s' hagi de
celebrar cap festeig puga donar el més petit
realce á la festa. Verdaderament causa ver-
gonya pera 'ls fills d' aquesta població que
voldrian veurer la festa lluhida y ab aquell
ayre familiar en que 's feya avans.

Quan un recorda y sent explicar á per-
sones de més avansada edat, lo boniques y
animades que 's celebravan en aquesta vila
deu dotse anys enrera y lo molt grandioses
y concorregudes que resultavan dites festes,
acaban de donar á comprendre que verda-
derament estém en un altre país que no
era avans Besalú, donchs clar se veu que 'n
aquest extrém de mon tothom está plé de
desconfiances y ambicions y per més ben
dir, plé de miseries y calamitats.

Lo que 's aquesta vila, sembla talment
que estigui posada á desapareixer. Cada any
anem en decadencia, tothom li fa quantra,
tot li va al revés, tot li va desacertat y tot
li desapareix, pero no li desapareixen may
aquests desastrosos impostos del Govern
ab que cada any li van augmentant, deixant-
la cada dia més destragada y abatuda, de-
safavorintla molt la mala voluntat de que ha
sigut víctima de part dels principals pares
que ha tingut y té, que se l' han mirada ab
certa indiferencia y ab certa enemistat, tant
que no pot menos que anar aquesta históri-
ca vila ab passos de caball en el més trist ca-
mí de la miseria. Com més va, més difícils se
fan cada dia els medis de viurer per la gran
decadencia de que es víctima, donchs per
que 's convencin, cada any se disminueix
de vehins. Ab els cens de població que 's
va ferse en l' any 1897 y el que s' ha for-
mat als primers del mes present, resultan
de menos uns 150 individus no més ab
aquest curt temps, de manera que dintre
deu ó dotse anys no pot menos que perdre
el nom de vila de Besalú, sino que serà el
del poblet de Besalú.

No obstant, si hi haguessin persones de
bondadosa voluntat que miressin per la se-

va conservació y cultura, tornantli certes costums, certs actes, certes funcions y certes riqueses que de molt temps ha perdut, se la podria reanimar, per que encara no deixa de estar dotada de certs elements de vida, que portats á cap ne resultarian grans millores y molt més si comensessin ab fabricacions que molt bé s' hi podrien edificar-se per les aygues del Fluviá, terrers y altres industries que podrien traure-la de aquest estat de miseris que está sufrint.

Pero no hi ha més, d' un dia 'n bé un altre y aquest potser siga 'l de la seva animació y riquesa.

El corresponsal.

BANYOLES.

17 de Janer.

La despedida del passat sigle y comens del actual, se celebrá en aquesta localitat ab grans festes.

A les déu del vespre surtí de la Parroquial una ben organizada professó, ab gran acompanyament, assitintli la Associació de les Filles de Maria, portant el pendó de dita associació la senyoretá Pepeta Garcia y cordonistes respectivament les senyoretas Moner y Masoliver. Seguí la professó la major part dels carrers de la vila y al caurer les dotse de la nit se doná comens en la mateixa iglesia Parroquial á un lluhidíssim ofici á tota orquesta, predicant un religió frare Caputxi el que estigué bé ab els punts que tocá per sa elocuencia. La munió de gent que hi acudí fou gran siguent les naus del temple petites pera cabri tanta multitud. A pesar de que 'l temps era plujós vingué molta gent dels pobles veïns.

El dia 11 del corrent passá á millor vida donya Antonia Collell viuda de Marcé, mare del conegut banquer don Martiriá. Fou molta la gent que acompanyá el cadavre de la difunta á l' última morada.

Rebí la familia de la finada nostre més sentit condol y que Deu l' hagi acullida á la Gloria.

El dia 12 prop passat morí á la avansada edat de 87 anys donya Victoria Olivas, mare política de nostre benvolgut amic y company de causa en Salvador Masgráu.

De desde aquestes columnes doném el més sentit pésam á tota la familia, desitjantli llarchs anys de vida á fi de que pu-

guin pregar per ella y que Deu la tinga acullida á la mansió dels justos.

La fira dels Reys que te lloch cada any el dia 3 de Janer, fou molt concorreguda, el temps esplendit y bo, fentse moltes transaccions en bestiar de tota mena, sobre tot ab el mular que se pagá á bons preus.

La mort del Doctor Morgades, del insigne restaurador del Monastir de Ripoll, fou molt sentida per tots els catalanistes de aquesta vila, que ab dalé molts anys l' admirarém per ser un catalá de soca arrel, virtuos y sabi.

Que Deu lo tinga en la Gloria.

Vulgui Deu que son successor reuneixi les condicions d' ell y que 'l seu nom no acabi ab z.

En la vigilia dels Reys y apesar del molt fret que feya hi hagué bastanta animació entre la gent menuda á esperar els Reys d' Orient á fi de que 'ls hi portessin juguets y lleminatures.

Avuy, dia de Sant Antoni Abat, el gremi de carreters celebra la festa de son patró. En altre correspondencia donaré detalls.

El corresponsal.

SAN JOAN LES FONTS

18 de Janer

Aquesta setmana tinch que participar ab gran satisfacció que está acabada la vaga que feya nou setmanes y mitja que durava en la fàbrica del senyor Castellet, y 'ns vanagloriém que s' hagi acabat pacíficament contra lo que molts pensavan, puig creyan que quant s' obriria dita fàbrica, se tindria que lamentar algún desordre y pot ser s' hagi evitat gracies als treballs d' alguna digna persona d' aquest poble que s' ha interessat molt en l' assumpto.

No tinch res més de particular, que lo dit. Está normalisat el treball en tot el poble.

El corresponsal.

CASTELLFULLIT

18 de Janer.

Dimecres passat va acabarse la vaga de les fàbriques d' aquest riu, comensada fa nou setmanes.

Gracies á la prudencia de tots y al tacte y coneixement del senyor tinent de la Guàrdia Civil, don Ricart del Agua, el treball s'ha restablert sense cap classe de violència y ni la més petita alteració de l'ordre públich, funcionant seguidament les fàbriques de Sant Jaume, Castellfullit y Sant Joan les Fonts.

Ja era hora que acabés l'estat anormal eriat en la comarca ab dita vaga, de la que tothom n'ha surtit perjudicat y sobre tot els treballadors, puig ademés de la misèria que comensava á afectar á tots, han resultat més de trenta despedits, quedant algú d'aquests en mala situació y ab dificultats pera dar de menjar á sa familia.

Ara, establerta la normalitat y funcionant totes les fàbriques, es l' hora de que amos y treballadors fassin un examen de consciència y posin tots els medis pera que no tornin ayals situacions violentes y sempre perjudicials pels amos, treballadors y per la comarca entera.

Es precis que 'ls amos recordin que 'ls treballadors tenen dos drets que ells han de ser els primers en respectar, el dret á la vida y 'l respecte que 's mereix tota persona, que justament per ser pobre es més digna de ser respectada, y 'els treballadors es precis que recordin també que tenen dos debers que cumplir, com son, el respecte y obediència dintre del treball als amos ó encarregats y mirar per els interessos de la casa ahont treballan. Si tinguent aquests principis com á norma uns y altres procuran cumplir ab son deber, es casi segur que la pau tornarà á les fàbriques, la tranquil·litat á les families y el benestar á la comarca y veurém altra volta floreixent y progressant á la indústria que tant realça á la terra catalana.

La lliçó ha sigut dura y les perdues grans per totes parts.

A aprofitarse tocan y no descuydar may dita lliçó, que com á nascuda de la gran mestra de la humanitat la experiencia, es sempre digna de ser tinguda en consideració.

El corresponsal.

CRÓNICA LOCAL.

Molt notable fou la XII vetllada que diumenge passat se celebrá en l'*Institut Oloti*. El local estava plé á vessar de distingida y triada concurren-

cia. La Secció de música executá una pessa nova que fou molt de l'agrado del públich, com l'altra *Cavalleria Rusticana* que, un may se cansaria de sentir. Seguiren les projeccions lluminoses d'una interessantíssima excursió al pich d'Aneto (Maladetta). Els joves Nicoláu y Balle recitaren poesies ab magnífica entonació sent molt aplaudits. La Srta. Trinitat Tarradas se distingí notablement al piano, executant ab singular desenvolupament la pessa del programa y un altra pera correspondrer als aplaudiments del públich.

Pero el triomf gros fou pera l'Orfeó, dels quals avensos están admirant á tot hom. Executá ab un primor y una delicadesa verament esquisits l'immortal obra d'en Clavé, *Flors de Maig*. Ja may s'havia sentit en nostra vila tanta finesa y tant ajust en execució. Els diferents matissos de que está sembrada la composició s'apreciaren en tota sa bellesa y fins la lletra se comprenia be, proba de l'excel·lent vocalisació y presició dels orfeonistes. Aquest sensill detall, notat per molts que son profans en música, prova per si sol la superioritat d'aquesta execució sobre tot lo que fins avuy estavam acostumats á sentir.

Seguint tant bona marxa asegurem molts éxits al Orfeó del *Institut* y á la Secció de música que 'l dirigeix.

A sollicitud d'alguns senyors socis que no pogueren assistir á la vetllada y d'altres que no pogueren enterarsen bé, avuy á les sis y mitja se tornarà á projectar la interessantíssima excursió al pich d'Aneto (Maladetta) llegendse integra tota la memoria del Sr. Font y Torner.

La Secció de música del *Institut Oloti*, está treballant de ferm pera cuadjuvar ab major lluint de la missa de funerals que per iniciativa del Rvtn. Sr. Párroco s'está preparant en nostre parroquial, en sufragi de l'ànima del que fou bisbe de Vich y ara ho era de Barcelona Dr. Morgades. L'Orfeó te ja forsa avansats els seus ensaigs haventse rebut de Barcelona la célebre missa de Requiem de Vittoria, part de la qual s'executará.

Sols s'esperaba la tornada del mestre de Capella Rvnt. Gillamet, que devia arribar ahir dissapte, pera ultimar alguns acorts y donar major impuls als ensaitgs.

Atentment invitats per els directors del *Gimnás Olotí* Srs. D. Eveli Barnanadas, D. Pere Bover y D. Joan Prat, passarem a visitar divendres a les tres de la tarda son local hont hi trobarem reunit el cos mèdich d'aquesta vila junt ab altres persones. Els esmentats senyors ab l'amabilitat que 'ls distingeix, ens posaren de manifest tota la diversitat d'aparatos ab que compta dit establiment, propis pera desenrotllar y vigorisar totes les diverses articulacions del cos humá.

Els visitants quedarem sorpresos de la varietat y enginy d'aquests aparells sòlidament montats y ajustats a la preceptiva d'aquesta part de la ciencia mèdica, tant descuydada fins ara y a la que sols avuy se li comensa de donar l'importancia que de justicia se mereix.

La civilització moderna acumulant la vida al cervell y als sentits, mentres que ab sos refinaments la estalvia als membres, ens inclina als raquitisme y la gimnástica obligant a tots els membres a produir l'esfors en cantitat necessaria pera son natural desenrotlló, porta la salut a nostres cossos en general desequilibrats.

Creyém donchs que l'establiment d'un gimnás en nostra vila es una gran pensada y que pot donar resultats positius a la població. Aixís ho manifestarem als senyors directors y com nosaltres, el felicitarem tots els concurrents desitjántlosi moltes prosperitats.

Després d'haver executat els repetits directors, treballs que posaren de manifest sos coneixements pràctichs sobre la materia, obsequiaren amablement als convidats ab pastes, vins y cigarros.

Diümenge passat morí casi repentament l'honrat industrial don Rafel Casanova, persona molt coneguda y apreciada dels seus convehins com ho manifestá la nombrosa concurrencia que acompanyá son cadavre al lloch del sant repós. Com era un dels qefes del cos de bombers, sos companys formaren en la fúnebre comitiva y ab general complascencia s'observá que assistiren sense atxes y sense aquella banda de música que la disolta companyia acostumava a llogar en cassos semblants ab lo que convertian un acte tant serio y recullit comes un enterro, en una mena de muxiganga de mal gust.

Deu tinga al cel l'ànima del finat.

OLÒT.—Imp. de N. Planadevall.—1901.

DEFUNCIONS Y NAIXEMENTS

registrats en eixa vila, desde 'l 5 al 18 del actual.

Parroquia de Sant Esteve

DEFUNCIONS

Dia	Noms y apellidos	Domicili	Estat	Anys
8	Ana Coloma.	<i>Hospital</i>	casada	66
9	Joaquima Quera Bosch.	Macarnáu	casada	60
13	Rafel Casanova Coronas.	Sant Esteve	casat	68
15	Carme Masó Grabolosa.	Roser	casada	34
15	Carme Tarrades Iglesias.	Roser	casada	65
15	Joseph Casas Pastells.	Sant Francesch	casat	78
	Noys, 1.		Noyes, 0.	

NAIXEMENTS

Noys, 2.		Noyes, 3.
Total defuncions, 7.		Total naixements, 5.

Ayguas minerals-medicinals de MADREMANYA

ANOMENADAS DE NOSTRA SENYORA DE 'LS ANGELS

Ferruginosas, Bicarbonatadas, Varietat, Acidulas Bicarbonatadas, Mixtas, Silicatadas, y Litínicas. Aprobadas per la Real Academia de Medicina y Cirurgia de Barcelona en 17 de Novembre de 1899. Indicadíssimas pera combatre en excelens resultats las Dispepsias flatulens ó dolorosas (gastralgia), dispepsias ácidas per atonia del estómach; anemia, clorosis, desarreglos menstruales; reumatisme, gota; infarts del fetxe, runyons y melsa; enfermetats de la póstata, inflamacions cróniques de la matrís y overis; diátesis úrica, càlculs renals y hepàtics; escrofolisme, diabetis, etc. etc. De venta en todas las farmarcias y establiments de Ayguas Minerals.

NOTA.—No serán llegítimas las ampollas que no pòrtin la marca registrada y el collin ab el nom de «Hossas Germans y C.^a en Cta.» Administració: Rambla de Catalunya, 113. 1.
Representant en aquésta vila, drogueria de D. CANDI PÉREZ.

LO POSITIU

AVÍS AL PUBLICH; En l'acreditat establiment de sastreria de

JOAN BELLAPART

situat en el carrer de Sant Esteve, núm 9, de aquesta vila s'ha rebut un complet y variat assortit de capes desde el módich preu de 17 y mitja á 100 pessetes y un gran assortit de géneros última novetat pera la estació d' hivern, confeccionanse trajos á mida desde 'l módich preu de 20 ptes. en avant, competint, d' aquesta manera, en baratura, gust y elegancia, ab les sastreries y basars de robes fetes més econòmichs de Barcelona y altres capitals.

LA GRESHAM

COMPañIA INGLESA DE

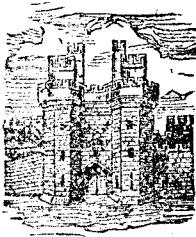
Seguros sobre la vida y de Rentas Vitalicias

Fundada en el año 1848

Pólizas indisputables.—Beneficios capitalizados.—Primas muy moderadas
LA GRESHAM tiene constituido el depósito exigido por las Leyes fiscales
vigentes como garantía para sus asegurados en España.

Oficinas para Cataluña, Plaza de Cataluña, 9.—BARCELONA.

LA PALATINE

COMPañIA INGLESA DE

seguros contra incendios, explosiones y accidentes

Oficinas para Cataluña: Plaza de Cataluña 9.—BARCELONA.

Delegado en Gerona: D. JOSE BOSCH.—Ballesterias, 53, 1.ª

LA ILUSTRACIÓ LLEVANTINA

REVISTA ARTISTICH-LITERARIA

DE

CATALUNYA, VALENCIA, BALEARS Y ROSSELLÓ

Cada número una pesseta

Se suscriu en la Administració de aquest periódich.

GRAN ASSORTIT

DE

CALENDARIS DE PARET

Se troban á la imprenta de aquest Setmanari.